

РЕКОМЕНДАЦІЇ ВЧИТЕЛЯМ ЩОДО РОБОТИ З УЧНЯМИ, ЯКІ ВІДНОСЯТЬСЯ ДО ГРУПИ РИЗИКУ

1. Необхідно дати відчутти дитині, що вона належить до групи, класу, не відторгнута і займає важливе місце в колективі. Однак не можна примушувати її жити в "кучі" і обов'язково бути на очах. Кожен має потребу в тому, щоб побути наодинці з самим собою, тим більше дитина.

2. Заохочуйте дитину в тому, щоб вона дозволяла собі приємно проводити час, яке потребує взаємодію з людьми.

3. Виставляйте малюнки дитини, поробки, твори, одним словом, все те, що може зацікавити оточуючих. Це буде підвищувати впевненість дитини в собі, почуття самостійності. Хваліть її частіше. Допоможіть їй розпізнати та виразити приховані почуття, використавши для цього такі надійні канали, як малювання, роботу по дереву, ліплення, шиття ляльок, читання вголос розповідей, музику. Частіше запитуйте що вона відчула в тій чи іншій ситуації...

4. Дізнайтесь, з ким дитина хотіла б працювати в групі і хто з дітей має на неї найбільший вплив. Розробіть план дій для дитини його бажаним партнером.

5. Записуйте на аркуші паперу або реєструйте подумки скільки разів на день ви звертались до дитини і скільки разів ви висловили позитивні репліки і коментарі в її адресу. Перевіряйте цей «список» в кінці дня. Це буде нагадувати вам про ваше добре починання і про успіхи вашої дитини.

НАПРЯМИ ТВОРЧИХ ПОШУКІВ МЕТОДІВ І ПРИЙОМІВ ВИХОВНОЇ РОБОТИ З ВАЖКИМ ШКОЛЯРЕМ

1. Намагайтесь запобігти у себе думку про безнадійну педагогічну занедбаність того чи іншого учня. Вселяйте в себе віру, що «важкий» вихованець є потенційним носієм багатьох позитивних якостей. У ході перших контактів з такою дитиною виявіть доброзичливу зацікавленість, повагу, відкинувши можливе упереджене ставлення до неї.

2. Уникайте хворобливої реакції на перші негативні прояви у поведінці важко вихованця у ставленні до вас. Такі діти не рідко на початковому етапі спілкування з новим вчителем, а тим більше з молодим, схильні випробувувати його.

3. Добре ознайомтесь з умовами життя учня вдома, особливостями спілкування в школі, поза її межами, з батьками. Та й найголовніше – виявіть джерело, причини, що призвели до морального захворювання учня.

4. Вивчіть паростки позитивних якостей вихованця, його схильності, уподобання, інтереси

5. Будь-що намагайтесь полюбити дитину за те, що вона людина. Виявіть доброту, чуйність, порядність, щоб протистояти негативізму, з яким учневі доводиться зустрічатись у спілкуванні. Це і буде застосування методу «вибуху», який може сприяти досягненню добрих виховних результатів за порівняно короткий строк. Спрямовуйте на таку діяльність усіх вчителів, вихователів класу.

6. У процесі спілкування з вихованцем не вдавайтесь до методів постійного контролю, гальмування, а використовуйте метод «заміни», тобто включення таких видів діяльності, які б відповідали його інтересам.

7. Помічайте найменші позитивні зрушення у поведінці і діях школяра. Підкріплюйте їх своїм заохоченням, схваленням. Водночас не зосереджуйте увагу на негативних проявах поведінки. пам'ятайте, що погані звички долати важко. Лише поступове розширення кола позитивних дій має витіснити негативні вчинки.

8. Постійно включайте вихованців у колективні справи класу, спортивні команди, давайте посильні доручення, підкреслюйте їх значення для успіху всього колективу.

9. систематично працюйте з батьками, щоб спільно забезпечити позитивний педагогічний вплив на важковиховуваного, єдність зусиль на ґрунті доброти, поваги.

10. Намагайтесь частіше бувати з «важким» учнем один на один: разом обговорюйте питання, які викликають у нього інтерес, розповідайте йому про цікавих людей. Запрошуйте до своєї домівки, намагайтесь спільно працювати над виконанням тих чи інших завдань, але уникайте при цьому набридливого повчання, моралізаторства.

11. Під час канікул, вашої відпустки намагайтесь листуватись з вашим вихованцем (якщо ви або виїжджаєте на цей час з населеного пункту) учень повинен відчувати, що вчителя цікавить його життя під час канікул.